

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΟΥΝΤΑ ΟΛΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

Όσοι κάνουν λόγο διεθνώς για ένα απλό ταρακούνημα, του κατά τα άλλα διαπιστωμένου ως σύγχρονου θεμελίου του καπιταλιστικού οικοδομήματος, χρηματοπιστωτικού συστήματος, μετά την πρόσφατη κρίση και δυσχέρεια ανατροφοδότησης του, θα πρέπει με βάση το δικό μας παράδειγμα να αλλάξουν προσανατολισμό στις λέξεις και στις αναλύσεις τους και να μιλήσουν για στάχτες και συντρίμια, για την ολική ανάφλεξη οργής και εξεγερτικής συσπείρωσης σε όλα τα μήκη και πλάτη της χαρτογραφημένης και μη επικράτειας...

Το δικό μας παράδειγμα της 6/12/08, αποδεικνύει έμπρακτα και προκαταβολικά ότι το κάθε θρασύ εγχείρημα του συστήματος επεκτατικό σε στρατηγική εξάπλωσης και εμβάθυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων ανά εποχή και στιγμή, εμπεριέχει και την εξέγερση που της αναλογεί... Δεν θα μείνουμε όμως μόνο εδώ...

Ξεσκέπασε και τίναξε στον αέρα την στέγη που εδρεύει η διεθνοποιημένη διαπλοκή, απ' τη μία ολόκληρου του μηχανισμού προπαγάνδας-υπακοής και από την άλλη της ωμής "έννομης εξουσίας". Στηριζόμενη τελικώς και μόνο, στα γρανάζια του στρατικοαστυνομικού συμπλέγματος συντήρησης της τεχνητής-κατασκευασμένης κυριαρχίας. Επανεμφανίστηκε η κρατιστική(παράκρατική) υπερπαρουσία-και όχι απλά παρεμβατική-ελεγκτική-όπως διατυμπανίζουν- που πέρα της ομόρρυθμης λειτουργίας με τα οικονομικά μεγαλοσυμφέροντα, προτάσσουν και τις γυρτές πλάτες τους ως αβανταδόροι και εγγυητές της διαστρωματικής πυριτιδαποθήκης που δημιούργησαν. Το σύστημα απλό: Περνώντας σε συνεχείς κοινωνικούς μετασχηματισμούς, προσπαθώντας να εγκλείσουν τις πολυποίκιλες αντιθέσεις σε πλατφόρμα ανάσχεσης και τελικώς αφομοίωσης, καταφέρνουν να μεγαλώσει το εξαρτημένο καταναλωτικό και ψηφοθηρικό σώμα, μεταθέτοντας το βάρος στην επόμενη αθρόα διέλευση, εξαθλιωμένου κοινωνικά εργατικού δυναμικού. Καινούργια χέρια και κορμιά θυσιάζονται για την απερχόμενη γενιά μαρτύρων.

Η παρουσία τους στον δρόμο με όποια μορφή αντίδρασης και αν ήρθε, ξενίζει και πάνω από όλα τους Τρομοκρατεί.

Βιώνοντας το παρόν ως μια κοινωνικοπολιτική εμπειρία εξέγερσης ερχόμενη από το παρελθόν ως εικόνα-έμβλημα και προβαλλόμενη στο μέλλον ως παρακαταθήκη των επερχόμενων λίαν συντόμως κοινωνικών ρήξεων σε όλους τους τομείς της ζωής, εναντιώνεται στο ανορθόλογο του συστήματος και στην άμεση υπόσταση της βίας που λειτουργεί και πέραν του δήθεν "Αστικού Δικαίου". Ως εκ τούτου θα καθίσταται εμφανές και αναγκαίο ότι η επαναστατική βία είναι δυνατή και πέρα ως πέρα εξιλεωτική...

Η αντιβία του νέου σε μέγεθος-διευρυμένου κοινωνικού κινήματος εξεγερμένων θα σηματοδοτήσει τον χώρο της γενικής πολιτικής παρέμβασης ως το πεδίο της ολικής ρήξης απέναντι σε όλους τους μηχανισμούς και θεσμούς θεμελίωσης συμβολικούς ή μη, του κατασκευασμένου σχιζοειδούς αστικού κόσμου.

Δευτερότοκοι κληρονόμοι του βασιλείου της Ανταρσίας